

ses Side paa en saadan Maade, at det er gaaet let og Virkningen har været saa fuld til tilfredsstillende. Der er jo ingen Tvivl om, at Fremlejebestemmelserne her ikke i sig selv er ideelle, og at de kun er benyttede som Nødhjælp, og at man ikke kan ønske, at saadanne Bestemmelser, hvorved flere end egentlig paaregnet samles i enkelte Boliger, bliver varige. Men endnu i nogen Tid vil jeg anse det for utvivlsomt nyttigt, at saadanne Bestemmelser er gældende, og det er jo hertil, at Loven vil give Hjæmmel. Den søges forlænget indtil den 30. November 1917. Jeg tror i og for sig ikke, at man den 30. November, altsaa lidt efter den almindelige Flyttedag, vil være saaledes stillet, at man kan undvære denne Nødhjælp ogsaa i en kommende Tid. Naar denne Dato er valgt, vil ærede Medlemmer sikkert ikke være i Tvivl om Grunden dertil. Den Dag udløber Moratorieloven, og det er den almindelige Opfattelse, at den ikke fornys længere. Huslejeloven ophører da automatisk med det samme, naar Moratorieloven ikke forlænges, og der skal altsaa selvstændige Overvejelser frem vedrørende Forlængelse af Huslejeloven. Jeg vil anse det for ganske givet og nødvendigt, at Huslejeloven — det maa man tro — ogsaa paa det Tidspunkt forlænges, og inden den 30. November vil der altsaa være Grund til at optage en Drøftelse om de herhen hørende Lovgivningsværkers Forlængelse. Det vil da være rimeligt, at Loven om Fremleje samtidig kommer til Overvejelse. Jeg anbefaler derfor Lovforslaget om Forlængelse af denne Lov til 30. November til det høje Tings Velvillie.

**Jørgen Berthelsen:** Efter de Udtalelser, der er fremsatte af den højtærede Indenrigsminister, er der jo neppe nogen Grund til at optage nogen Debat om, hvad der skal ske den 30. November, navnlig med Hensyn til Huslejeloven eller de Love, som knytter sig dertil, og jeg skal ogsaa paa mit Partis Vegne anbefale, at vi tiltræder det her foreliggende Lovforslag om Forlængelse af Fremlejeloven. Jeg vil dog gerne have Lov til at tilføje, at min Opfattelse af de Foranstaltninger, der har været truffet efter denne Lov, er den, at de ikke har været saa mange i Tal som de Foranstaltninger, der er truffet ad Frivillighedens Vej. Naar jeg nævner Frivillighedens Vej, tænker jeg paa Københavns Kommunalbestyrelse og det Samarbejde, der der er kommet i Stand, saa vidt jeg husker ogsaa med Københavns Grund-

ejerforening. Hvorvidt denne Lov har været benyttet ude omkring i Provinserne, er mig ikke bekendt, men der er vel neppe heller nogen Anledning til her at tage det Spørgsmaal op til særlig Drøftelse, og jeg er glad ved, at den højtærede Indenrigsminister ved sine Udtalelser om Lovforslaget her i Dag har nævnt de Foranstaltninger, der er blevet truffet fra Københavns Kommunalbestyrelses Side og ogsaa fra anden Side ved et Samarbejde ad Frivillighedens Vej. Jeg tror, at der derved er gjort et ganske godt Stykke Arbejde. Jeg skal altsaa paa mit Partis Vegne anbefale Lovforslaget, som det foreligger.

**Poul Rasmusen:** Det er vanskeligt paa nærværende Tidspunkt at afgøre, hvorvidt det er Virkningerne af den gældende Lov om Fremleje, der har gjort sig stærkest gældende i det Forhold, der har udviklet sig, og som til en vis Grad har hjulpet os ud over de værste Vanskeligheder ved Bolignøden her i København. At i alt Fald det Samarbejde, der har fundet Sted i dette Forhold mellem Grundejerne og Kommunalbestyrelsen, har bidraget væsentligt dertil, er der ingen Tvivl om. Men ogsaa jeg vilde finde det urigtigt, om man paa nærværende Tidspunkt standsede dette Lovforslag og ikke forlængede Loven, navnlig naar man forlænger den indtil samme Dato, som er nævnt i Huslejeloven, for derved at kunne faa optaget en samlet Drøftelse af alle disse Spørgsmaal til Efteraaret, naar vi da ligger inde med betydelig større Erfaring i denne Sag.

Den højtærede Minister brugte det Udtryk, at Moratorieloven udløber den 30. November. Jeg deler ganske denne Opfattelse, og Forholdet maa ogsaa forstås saaledes, naar man sammenholder de gældende Bestemmelser i Huslejeloven med Moratorieloven, men det forekommer mig — og jeg tror ikke, at jeg staar ene med denne Opfattelse —, at der er noget besynderligt i at sige, at den 30. November bortfalder Moratorieloven, altsaa enhver Virkning af denne Lov, ethvert Baand, den paalægger, hæves, men ikke desto mindre indeholder den samme Lov Bestemmelser om, at der finder Indskrænkninger Sted i Opsigelsesretten eller Retten til at kræve sine Penge betalt lige indtil Juni Termin næste Aar. Det forekommer mig, at der kan blive noget selvmodsigende i, at selve Loven ikke eksisterer, men at den alligevel har denne Virkning, og det kan maaske fremkalde uheldige Forhold. Jeg skal anbefale det foreliggende Lovforslag.